

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 13. juli 2020 — Colt Technology Services SpA, Wind Tre SpA, Telecom Italia SpA og Vodafone Italia SpA. mod Ministero della Giustizia, Ministero dello sviluppo economico, Ministero dell'economia e delle finanze, Wind Tre SpA, Procura Generale della Repubblica presso la Corte d'appello di Reggio Calabria, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Cagliari, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Roma og Procura della Repubblica presso il Tribunale di Locri.

(Sag C-318/20)

(2020/C 348/08)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Appellanter: Colt Technology Services SpA, Wind Tre SpA, Telecom Italia SpA, Ministero della Giustizia, Ministero dello sviluppo economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Vodafone Italia SpA.

Indstævnte: Ministero della Giustizia, Ministero dello sviluppo economico, Ministero dell'economia e delle finanze, Wind Tre SpA, Procura Generale della Repubblica presso la Corte d'appello di Reggio Calabria, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Cagliari, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Roma og Procura della Repubblica presso il Tribunale di Locri.

Præjudicielt spørgsmål

Er de almindelige principper i artikel 18 TEUF, 26 TEUF og 102 ff. TEUF til hinder for en national lovgivning, der ved fastlæggelsen af reglerne for fastsættelse af telekommunikationsoperatørernes takst for aflytningsaktiviteter efter anmodning fra de judicielle myndigheder ikke bestemmer, at princippet om fuldstændig refusion af omkostninger skal overholdes?

Appel iværksat den 14. juli 2020 af Wonder Line, SL til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 13. maj 2020 i sag T-284/19, Wonder Line mod EUIPO — De Longhi Benelux (KENWELL)

(Sag C-322/20 P)

(2020/C 348/09)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Wonder Line, SL (ved abogado E. Manresa Medina)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Ved kendelse af 26. august 2020 har Domstolens vicepræsident afvist appellen og pålagt appellanten at bære sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 30. juli 2020 — Forbundsrepublikken Tyskland mod BL og BC

(Sag C-355/20)

(2020/C 348/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgte: BL og BC

Procesdeltager: Stadt Chemnitz

Præjudicielle spørgsmål

- 1) a) Kan det ved familiesammenføring med en uledsaget mindreårig flygtning i henhold til artikel 10, stk. 3, litra a), og artikel 2, litra f), i Rådets direktiv 2003/86/EF⁽¹⁾ være en »betingelse« som omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra a), i direktiv 2003/86/EF, at vedkommende fortsat er mindreårig? Er en medlemsstats ordning, hvorefter de familiesammenførte forældre til en uledsaget mindreårig flygtning som omhandlet i artikel 2, litra f), i direktiv 2003/86/EF kun indrømmes en (afledt) opholdsret i medlemsstaten, så længe flygtningen rent faktisk stadig er mindreårig, forenelig med de førnævnte bestemmelser?
- b) Såfremt spørgsmålene under det første spørgsmål, litra a), besvares bekræftende, skal artikel 16, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 10, stk. 3, litra a), og artikel 2, litra f), i direktiv 2003/86/EF da fortolkes således, at en medlemsstat, efter hvis retsfor skrifter forældrenes (afledte) opholdsret er begrænset til perioden, indtil barnet bliver myndigt, kan give afslag på en ansøgning om indrejse og ophold med henblik på familiesammenføring, som er indgivet af forældrene, der stadig opholder sig i tredjelandet, når flygtningen er blevet myndig, inden der træffes endelig afgørelse vedrørende en ansøgning, der er blevet indgivet under en administrativ eller retslig procedure inden for tre måneder efter anerkendelsen af flygtningestatus?

- 2) Såfremt spørgsmålene i det første spørgsmål besvares således, at et afslag på familiesammenføring ikke er lovligt:

Hvilke krav skal der stilles til det faktiske familieliv som omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra b), i direktiv 2003/86/EF i tilfælde af forældres sammenføring med en flygtning, som er blevet myndig, inden der træffes afgørelse om ansøgningen om tilladelse til indrejse og ophold med henblik på familiesammenføring? Navnlig ønskes følgende oplyst:

- a) Er det i så henseende tilstrækkeligt, at der er tale om førstegradsslægtskab i lige opstigende linje [artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86/EF], eller kræves der også et faktisk familieliv?

- b) Såfremt der også kræves et faktisk familieliv:

Hvilken intensitet kræves der i så henseende? Er det med henblik herpå eksempelvis tilstrækkeligt med lejlighedsvis eller regelmæssig kontakt ved besøg, kræves det, at familien bor sammen i en fælles husholdning, eller kræves der derudover et fællesskab, hvis medlemmer er afhængige af hinanden med henblik på hjælp i dagligdagen?

- c) Kræver en sammenføring af forældrene, der stadig opholder sig i tredjelandet, og som har indgivet ansøgning om familiesammenføring med et barn med flygtningestatus, som i mellemtiden er blevet myndigt, at det kan forventes, at familielivet efter indrejsen (gen)optages i medlemsstaten på den måde, der kræves i henhold til det andet spørgsmål, litra b)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/86/EF af 22.9.2003 om ret til familiesammenføring (EUT 2003, L 251, s. 12)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den 5. august 2020 — NW mod Landespolizeidirektion Steiermark

(Sag C-368/20)

(2020/C 348/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Steiermark